

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N°. 69.

Sâmbătă, 28 Martie (9 Aprilie).

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Aprilie 1887 st. v., se va începe un nou abonament pe triloniul Aprilie, Mai și Iunie, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Anstro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei luni 3 fl.	pe trei luni 10 franci
„șese „ 6 „	„șese „ 20 „
„unul an „ 12 „	„unul an „ 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primită diarulul.

Domnii cari se vor abona din nou să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașov, 27 Martie 1887.

Delegații guvernului român pentru încheierea convenției comerciale au plecat din Viena, dăr negociările nu s'au rupt, ci numai s'au întrerupt, din cauza sărbătorilor Pascilor.

Așa stau lucrurile cu convenția până în momentul de față. Și cum că nu stau tocmai bine, deși speranța într-o înțelegere definitivă încă nu este perdută, o dovedește faptul, că delegații români au plecat la București fără ca să fi succesul a se stabili cu ei măcar o înțelegere principială, nici asupra convenției veterinare și nici asupra tractatului de tarife, ce este a se încheia.

Din convorbirile avute reiese, că România dorește să încheie tractatul, dără vrea totu odată să-și asigure și condițiunile, ce le crede ea de lipsă pentru a-și pute crea o industrie națională. Cu alte cuvinte, ca să ne folosim de vorbele unui diar din Cluș, România nu voriese să se convingă de necesitatea că ea trebuie să premergă cu exemplul pe tărâmul concesiunilor.

Voind să fim drepti nu le putem imputa Românilor, că se străduiesc ași asigura cât mai mult interesele economice și industriale, dără, decă este vorba de concesiuni, atunci amândou părțile trebuie să se apropie una de alta cu câte-un pas.

De aceea ne-am bucurat vădend, că guvernul austro-ungar a făcut față cu importul vitelor din România însemnate concesiuni guvernului român. Așa, de exemplu, s'a concesut că în casu când s'ar ivi bôla de vite într'un district al României să nu se închidă întreaga frontieră, ci numai partea din spre teritoriul infectat. Mai departe s'a concesut și importul de vite de pășune sub ôre-cari precauțiuni mai mari și s'a garantat, că preste totu nu se vor lua față cu România măsuri de control mai stricte, ca cele ce există și în raporturile cu alte state.

Delegații guvernului român, se dice, au făcut obiecțiuni numai în contra a dou puncte ale convenției veterinare, dăr nu se spune, cari anume sunt aceste dou puncte. Se asigură de altminterlea, că declarațiunile delegaților români au făcut asupra delegaților austro-ungari impresiunea, că sunt mulțumiți cu concesiunile, ce li se pun în perspectivă.

Mult mai mari sunt greutățile, ce există cu privire la stabilirea tarifului vamal pentru mărfurile, ce se vor exporta din monarchia noastră în România. Din partea guvernului austro-ungar se pretind aici însemnate concesiuni mai ales pentru produsele ordinare ale industriei de casă din Ardeal și Bucovina, precum și

pentru fabricatele ordinare și de lux ale industriei austriace. La rândul ei România va trebui și ea să facă concesiuni analoge pe acest tărâm. Se pare însă că mai vârtos în ceea ce privește fabricatele ordinare, guvernul român n'ar fi aplecat să satisfacă pe deplin cerințelor guvernului monarchiei noastre. Și aci este dificultatea.

Delegații guvernului român deocamdată nici n'au voit să între mai afund în discuțiunea tractatului de tarif, declarand că trebuie să-și ia instrucțiuni nouă la București, de unde se vor reîntor în curend.

Nu putem decăt să dorim în interesul monarchiei noastre și al României, ca în timpul sărbătorilor să le succedă și unora și altora a afla modalitatea de mult căutată spre a învinge în cele din urmă dificultățile existente și a ne prezenta ca ou roșu de Paști convenția comercială.

Cetatea de baltă, 31 Mărțisor 1887.

Comitetul central electoral român din Sibiu, în vederea, că Comitetele maghiare centrale și municipale de timpuriu s'au îngrijit pentru mișcările electorale ale viitorului period parlamentar de 5 ani, și că în comitate, partidele interesate au și procedat la candidarea deputaților lor: la 7-a l. c. adresă a 5-a circulară către toți alegătorii români din Transilvania și Ungaria, făcend i atenți la cele de întreprins și îndrumand cluburile noastre naționale române ca de timpuriu să-și țină conferințele de constituire (organizătoare).

Clubul nostru național român concentrat în Dicio-Sân-Mărtin nu sciu să fi ținut—in timpul dela 1884—nici o conferință, ba alegătorii clubului nostru până astăzi nu sciu nimica despre cele pertractate la 1884 în conferința comitetului central electoral român din Sibiu.

Deci, pentru ca de o parte—pe viitor—pentru întârziere (netact, ori procedere incorectă cu voia) să nu se mai dea ansă de plânger, că: s'a interzis ținerea conferinței și alegerea delegaților pentru conferința generală — și de altă parte, pentru ca alegătorii noștri să nu mai fi aduși în pozițiune de a fi imprășiați prin amenințări cu escorta de gendarmi, ca nise demonstrații și conspiratori: subscrisul rog amicabile pe d-lu președinte al clubului nostru național din Dicio-Sân-Mărtin, ca pentru constituire și alte înțelegeri, cât mai curend să binevoiască a conchiema conferința clubului nostru, și ținerea aceleia a o insinua la timpul auctorității politice competente.

Miron Dascalu preot.

De lângă Ciceul lui P. Rareșu, Martie 1887.

Ne dăm unu testimoniu nu prea eminent, când mai totdeuna de câte ori e vorba să se facă ceva spre binele și folosul școlii, bisericii și peste totu alu culturai poporului român, ne plângem asupra sărăciei — rămânend apoi cu mâinile în sinu — ca și când Englesii, Francesii, Germanii, Italianii și alte popore, cari și-au ajuns zenitul, deodată ar fi pășit pe scena lunei în capu cu știința și în pungă cu banii.

Ori dără timpii de mărire ai poporului român despre cari cântă bardul ardelean:

„Lucit'a odată și-a vâstră virtute,
Români de sub pola acestor Carpați.”

...i-au creat hoerii și nemeșii și nu poporul românesc cu sărăcia lui?

„Nu vă nădejduiți în boieri, în fiii ômenilor, intru cari nu este mântuire”, dice marea carte a lunei creștine, pe care geniul românismului la fiii săi o interpretă astfel:

„Tu cauți în palaturi eroii ginte tale
Când ei vieză l'berl prin munți, la mielusei!”

Ori dără la adresa sărăciei poporului român a suspinat odinioară poetul astfel:

„Audu vorbindu de limbă, că-i dulce, sună bine
Merită să se concerte cu limbile surori,
Vedă însă căntre sine e lucru cu rușine.
A convorb' n o limbă, ce-i pentru servitori!”

Poporul singur, numai și numai poporul, deși n'a trăit îmbuibat în averi, n'a conservat și nutrit așader cu bărbăție cele mai scumpe clenodii străbune: „Virtutea”, „eroismul” și „limba”, ca cari ne fâlim, și unde poporul are conducător harnic și consciu de chemarea sa, acolo face minuni, pe lângă totă sărăcia ce-l apasă.

În excursiunea mea prin comitatul Solnoc-Dobâca petrecui câteva ore și în comuna Sinterég. Voiam a cunoște acest punct, cu atât mai mult, cu cât aci se află și o școlă de stat, se ține tîrgu de țără și această comună este marginea ungrimei de cătră ostu.

Preotul în locu nu este, fiind afiliat comuna la Tăure. Biserica și școlă română sunt de lemn, dăr acesta din urmă este pe deplin corăspundătoare legilor. Totă comuna n'are mai mult ca 800 locuitori, din cari jumătate sunt Români dăr și aceștia din punctu de vedere material în condițiuni prea modeste. Bunul bisericei și alu școlii abia aduce în terminu mediu la anul 150 fl. v. a.

Satele vecine, ca Odorheiu, Cociulu, Săsmul etc. sunt cu mult mai bogate, dăr când e vorba de școlă pusă vis-a vis de Sinterég vor trebui să arunce umbră. Mi-ar fi destule degetele cu cari țin condeiul pentru a numera pe semeni învățătorului acestuia din întregu ținutul nostru. Ba este primul după cel din Betleanu.

Să vorbescă faptele. Unu popor deștept și curat află călătoriul în această comună, care de-arendul scie carte românească. Ochii lui întelnesc nise cășciore ce asemenea infățisează intrupată ordinea și îngrijirea. *Întrebându-i, că de unde au învățat carte și atâta rânduie, răspund, că dela d-nul învățătoru,* cu care convin mai în tôte Duminecile și sărbătorile ascultându-i sfaturile lui. Școlă este făclia luminătoare a satului. Din vre-o 32 prunci înscriși, de regulă 25 frecuentăză prelegerile. Școlarii sunt împărțiți în 3 secțiuni și aceste subdivisate în clase după cum prescrie planul de învățământ.

Pe mēsa învățătorului se pōte vedē: 1. Diariu după formula C din planul de învățământ, care arată ce s'a propus în fiă-care oră. 2. Protocolul clasificățiunilor. 3. Protocolul pentru consemnarea absenților. 4. Carte de postă pentru espedările în cause oficiose scolare. 5. Protocolul de registru unde se însemnă circularele și alte dispozițiuni scolare. 6. Cărțile de probă pentru scris și desemn, cari arată unu rezultat îmbucurător.

Unele lipse provenite din sărăcia poporului cu respectu la cărțile de citire le suplinesc dibăcia și desteritatea învățătorului într'un chip multamtor și care nu lasă a se vedē golul.—Răspunsurile ce le dau micii școlari din tôte obiectele de învățământ prescrie, mai tôte întrec așteptările ascultătorului. Cântările și declamațiunile executate cu diligență și esactitate îl uimesc. Între toți și tôte s'a distinsu o copilă de 8 ani a unei văduve sərmane, Iftinia Turdeanu. Acesta după ce a cântat solo mai multe versuri atăt bisericesci, cât și naționale într'unu mod înălțator de inimă, încatugetai că e fiica cutărui magnat care i-a ținut instructor și guvernantă, declamă cu voce sonoră o poesiă „Fata de Român”, în care se dice între altele:

Mândră-i fata de Român
Frumușică ca și-unu crin
Înaltă la statură
Și cu ochi negri de mură.
Ce mă face însă ore,
S'o iubesc așa cu foc?
Este că o chiamă Flôre
Și 'n briu pōrtă busioc?...
Și de ce ea mă răpesc
Și mă pōte fermeca?
Ea vorbesce românece
Sufletu-mi ei i' ași da.

Dăr ajunge a spune că această școlă a datu școlari pentru clasa a IV-a în normele din Năsăud. Și scii, iubite cetitoriule, câtu salariu are învățătorul Sinterégului, d-lu Ionu Mureșanu? Mai puțin decăt 100 fl. v. a., din cari se susține el și familia acum de 7 ani.

Grija de binele material alu poporului este nobilă, dăr e mai nobilă grija de binele spiritualu. Unde am fi noi astăzi decăt toți directorii școlor noastre române și toți învățătorii și-ar fi implinit datorința cum se cu-

Evenimentele din urmă au lovit grozav starea noastră materială și de aceea nu ne rămâne alta decât a căuta din răpaterii a înăbuși acele obiceiuri, pe ale căroror semn se cheltuesc sume înzadar. Și lucru curios, că hramurile cele mai multe pică în timpul de vără seu în timpul de toamnă. Poporul pierde cu serbarea acestui obicei mulțime din lucrul său.

Este deci timpul suprem, în care cei luminați trebuie să lucreze pentru îgonirea acestui obicei, căci ar fi o crimă a privi la fapte și a tăce molcom, fapte care ruinază starea materială a poporului și care slăbesc tot mai tare moralitatea lui.

Spre a da cetitorilor nostri o idee despre cheltuirea sumelor cu ocaziunea hramurilor, vom calcula acele sume în următorul mod:

Țera întreagă numără aproximativ la 50.000 de familii române.

O familie cheltuește cu hramul pe an:

1. pentru rachiu 3 vedre a 4 fl.	12 fl.
2. pentru pâne seu mălai 3 "	"
3. pentru carne seu pește 2 "	"
4. pentru alte mărunțisuri 1 "	"
Suma	18 fl.

Prin urmare cheltuește poporul bucovinenu 900.000 fl. Din această sumă împrumută poporul aproape la 400.000 fl. dela cămătar cu procente destul de mari. În numărarea noastră luăm 10% camătă la sută, ceea ce face 40.000 fl. Dacă adăugăm această sumă la suma de sus, căpătăm 940.000 fl.

Dacă mai considerăm, că poporul nu lucră cu ocaziunea hramurilor zile întregi și dacă numărăm această pierdere pentru întreaga țară cu 60.000 fl., atunci căpătăm suma de un milion de florini. Etă ce sumă considerabilă trece din mâna poporului nostru în alte mâni, în mâni străine.

În 10 ani se cheltuesc 10 milioane de florini. Noi vedem că numai pentru prasnice și hramuri cheltuește poporul aproape la 19 milioane într'un răstimp de 10 ani.

Avându acest fapt înaintea ochilor nu ne mai putem întreba și nu ne mai putem mira, de ce poporul nostru sărăcește tot mai mult și nu-i în stare să susțină nici biserica nici școala.

Veniturile poporului sunt mici și cheltuielile întrec veniturile; așa se ivesc disordine în economia poporului. Starea materială este baza culturii unui popor, și de aceea suntem nevoiți a lucra pentru îmbunătățirea stării materiale.

Ca și'n alte dăți apelăm și acum la toate acele persoane, care stau în contact cu poporul, ca să inrirescă asupra lui, să-l deștepte și să-i arete cauzele care rezultă din obiceiurile amintite.

În afacerea împrumutului bisericeii din Hermanu, primim dela mai mulți locuitori români, fruntași de acolo, următoarea întâmpinare, din care vedem cu părere de rău, că nu stăm bine cu Hermanul:

Hermanu, 24 Martie 1887.

D nule Redactoru! În Nr. 59 alu prețuitei „Gazete” s'a publicat o corespondență subscrisă de: comitetul parochial din Hermanu. Deoarece această corespondență mistifică afacerea împrumutului mult ventilat, ba știrbează în espunerea sa adevărul faptic, subscrișii în interesul adevărului ne simțim datorii a da publicității următoarele, luându totodată asupra noastră răspunderea pentru cuprinsul acestei corespondențe:

În 8 Februarie a. c. s'a ținut sinodul nostru ordinar parochial. În raportul comitetului parochial, epitropii împreună cu conducătorul afacerilor noastre financiare declară, că datoria bisericeii în sumă de 550 fl., și nu 400 fl., s'a depurat total încă de mult și că astăzi biserica noastră nu e datoră cu nimic.

Sinodul a luat această cu bucurie la cunoscință, der ce se vede? Cu câteva zile după sinod oficialul, respective direcțiunea societății germane de împrumuturi (Vorschuss-Verein) provacă pe un membru al parochiei noastre, zicându, că ce vom de nu mai plătim datoria bisericeii la societate, și că direcțiunea societății va fi silită chiar să improcueze biserica, decât nu se va plăti datoria bisericeii.

Respectivul membru al parochiei, cuprinzându-l mirarea de cele auzite, se duse numai decât pe la membrii comitetului parochial pentru a-le aduce la cunoscință cazul întâmplat și cum ne au tras pe sfâră epitropii și d-lu Alexandru Dogariu, zicându că datoria e depurată, fără să se fi solvit nici o para din datoria bisericeii.

Faima acesta s'a lătit ca tulgerul în întreaga parochie. Direcțiunea societății de împrumut dându-ne atestat despre starea lucrului, acesta fu trimis mării Consistoriu împreună cu o arătare, er o deputațiune lu trimisă îndată la prea on. d-nu protopop Ionu Petricu, care a încremenit auzind cele întâmplare și vedându atestatul, der a denegat să iasă afară la fața locului spre constatarea adevărului.

După vre-o două zile apoi, apitropii împreună cu președintele comitetului parochial Andreiu Nanu, so-crul lui Alexandru Dogariu, au împrumutat din lada satului 550 fl. și au plătit datoria.

Acosta e starea faptică a împrumutului, durere însă, că superioritatea noastră până acum n'a făcut în fața locului nici o cercetare.

În fine observăm, că unul din cei subscriși la corespondența sus memorată, adică Ionu Kristoloveanu, nici nu este membru al comitetului parochial, cum se scrie.

Neculai Kristoloveanu m. p. George Moldovanu, m. p. Arsenie Miretu, Arsene Kristoloveanu, membru al comitetului paroch.; Ionu Nanu, membru al comitetului; Vasile Rucărenu senior, membru al sinodului; Lazar Krivetz, membru al sinodului; (subscriși prin George Moldovenu). George Moldovanu, senior, m. p. membru al sinodului; Silvestru Bersanu m. p. membru al sinodului; Ioanu Popu I. m. p. membru al sinodului; Vasile Comanu, m. p. membru al sinodului; Kirilu Moldovanu m. p. membru al sinodului; George Kristoloveanu m. p. membru al sinodului.

Incunoscințare.*) Din partea despărțământului XI. (Selagiu) alu Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român se publică următoarele premii:

1. Unu premiu: o vacă cu vitelul, 2. Unu premiu: o scrofa cu purcei, 3. Unu premiu: 4 galbini 4. Unu premiu: 20 fl., 5. Unu premiu: o viția, 6. Patru premii: à 10 fl., 7. Unu premiu: 2 hl. grău de sămânță de calitate escelentă, 8. Unu premiu: 1 hl. orșiu și 0-50 hl. cucuruz cincantinu de sămânță, 9. Unu plugu de feru de sistemul mai nou.

La premiile 1—8 potu concurge singuri învătăorii români din Selagiu, care în decursul anului scolastic 1886/7 s'au destinsu întru împlinirea consciințosă a chiamării lor de propagatori ai culturii între poporul rural.

Dela docenții concurenți se recere: a) Să fiă membri ai despărțământului (taxa anuală 1 fl.) și ai reuniunii învătăorilor români selăgeni (taxa anuală 1 fl.) și tacele de membri să se fi răfuit în ambele locuri. b) Să fi ținut școala regulat nu numai de toate zilele, ci și școala repetițională, și să fi dat esamenul de vără cu elevii din aceste ambe despărțăminte. c) Să fi observat strictu planul de învățământu prescriș prin autoritățile superioare scolastice. d) În deosebire pre lângă alte condițiuni la conferirea premiului 4 se voru preferi învătăorii, care voru escela întru instruirea industriei de casă și voru espune la adunarea generală a despărțământului în anul 1887 cele mai perfecte lucrări de industriă de casă, gătite de scolari. e) La conferirea premiului 7 și 8 se voru preferi aceia, care în decursul anului scolastic au progresat mai mult în propunerea practică a economiei de câmp. Ei voru fi îndatoriți, ca cantitatea de grău, orșiu și cucuruzu întreagă să o folosescă de prăsilă: după secerișu să retereze despărțământului modul de cultivare și rezultatul recoltei; în fine, că din recolta toiu pentru prăsilă să dea altui învătăor desemnat prin despărțământu jumătate câtă e cantitatea premiului. Învătăorii români Selăgeni, care ar dori a fi împărțaiți la careva din premiile escrise, sunt invitați ca prin chitanțe dela cassariul Reuniunii învătăorilor români Selăgeni probându că sunt membri la acea reuniune (impregiurarea decât sunt membri și la despărțământu, se va vedé din registrele, ce se duc la acestu loc) să se insinueze la directorul seu la actuariul despărțământului cel mult până la 15 Aprilie a. c., pentu ca încă înainte de esamenul de vără și cu ocaziunea acelora să se potă trage informațiunile necesare la conferirea premiilor, care se voru distribui cu solemnitate cu ocaziunea adunării generale a despărțământului ce se va ținé în acestu an. f) Premiul 9 se va conferi unui plugaru român din comuna Buciumi, unde se va ținé adunarea generală a despărțământului, competenții voru ave a se insinua la preotul locului și voru fi preferiți însurății noi, strguincoși, cu purtare morală bună și cu stare materială mai modestă.

În urmă avându comitetul a procura cărți pentru premiarea scolariilor mai diligenți, d-nii protopopi și învătăorii sunt rugați ca până la același terminu (15 Aprilie a. c.) să binevoiescă a ne trâmite lista celor mai diligenți scolari, pe care îi judecă demni de premiați.

Din ședința comitetului despărțământului XI ținută în Șimleul Selăgiului la 14 Ianuarie 1887.

Alimpu Barboloviciu,
directoru.

Andreiu Cosma,
actuaru.

Apelu.

Vedându nisuițele învătăorului dela școala română confes. din Rodna vechiă, I. P. Reteganu, de a înființa

*) Intârziată din cauze neatârnatore de noi. Red.

un fundu, din care să se provadă elevii miseri a școlilor române rurale cu abcedare și legendar, vedându că densul singuru nu pote să-și ajungă nobilitu scopu, cunoscându că fără abcedare și legendar nu se pote familiarisa poporul nostru cu cartea care este ađi atât de necesară fiăcărui omu, — ne-amu întrunitu subscrișii șese inși, într'unu comitetu, care va purta numele: „Comitetulu de ajutorare cu abcedare și legendar a elevilor miseri dela școlele române rurale”.

Acestu comitetu se obligă, de bună voiă și fără a pretinde vre-o recompensă, la următoarele:

1) A incassa dela ori și care binevoitoru bani, harti de valore, cărți de valore literare, ori alte beneficii. 2) A manipula consciințos sumele incurse și a face raportele sale publice la timpu potrivit. 3) A primi cererile învătăorilor, respective ale senatelor scolastice referitoare la abcedare și legendar. 4) A procura din sumele incurse pe sēma fiăcărui școle misere de acele abcedare și legendar, de cari i va arăta suplicantele că sunt introduse în acea școlă. 5) A arăta publice, ce cărți de valore literare i-au incursu și cum s'au întrebuințat acelea. Scurtu: a ținé pe onoratu publicu romanu în curentu cu totu ce privesce acesta afacere.

Ne luăm voiă a apela la marinositatea onor. publicu romanu, ca să binevoiescă a contribui după voiință și puțință cu bani, harti de valore, ori cărți de ori-ce natură, ca să putem pune o basă sigură acestu fundu.

Asemenea ne rugăm de domni învătăorii români, fără deosebire de confesiune, să ne arate lămuritu:

1) Ce abcedare și legendar folosesc? De care autori? Care din acestea cărți cred d-lor că intrinesc toate recerintele didactice? 2) De câte abcedare și legendar ar avea lipsă pe sēma elevilor miseri și cu tragere de inimă cătră învătăur?

Totu ce privesce pe acestu comitetu, precum trimiteria de sume banale, harti de valore, cărți opuri, etc. și ori ce scrieri și scrisori sunt a se adresa primulu secretaru alu acestui comitetu, adică d-lui Ioanu Popu Reteganu, învătăor și redactoru în O. Rodna, Transilvania.

Sperăm cu siguranță, că glasul nostru va fi ascultat de on. publicu romanu.

Rodna veche, 6 Fauru 1887.

Președinte: Florianu Porciusu m. p. V-președinte: Mihailu Domide m. p. Cassaru: Gerasimu Domide m. p. Controlorulu: Pamfiliu Grapini m. p. Secretaru primu: Ioanu Popu Reteganu m. p. Secretaru alu doilea: Solvestru Mureșanu m. p.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

LONDRA, 8 Aprilie. — Scirea, că Emirulu din Afganistanu acerutu sprijinulu guvernului englesu din India, se desminte. Seminția Ghilzais s'a resculat, ocupându pozițiunea, care predomină linia dela Kabul la Candahav. Emirulu sperază însă, că va suprima rēscola.

DIVERSE.

O lucrătore de bombe. Pe lângă deja insciințata cassare a lucrătorei de bombe în Pargola primesc „W. A. Zeitung” pe cale indirectă din Petersburg următoarele comunicări: Desființarea lucrătorei de bombe în Pargola nu s'a făcut sub circumstanțe nepericuloase. Indată ce fu incunoscințată poliția despre această istorie, porniră poliștii secreți în trei droști (trăsuri) la Pargola ca și când ar fi voit să facă o excursiune de plăcere. Înaintea casei indicate, care era împreună cu o mică curte făcură să se rupă ca din întâmplare osia primei trăsuri. Cei din trăsura mavară în curte cerându ajutoru, celelalte trăsuri urmară. Toți din trăsuri se scoboriră, bătându-și jocu de nenorocirea tovarșilor lor și înconjurară casa în care năvliră fără de veste. Locuțorele, o moșe mai în vērșă cu fiăsa, erau acasă, la ele se aflau doi tineri studenți dela universitatea din Petersburg. Unulu dintre ei încercă a face se explodeze prin'o călcare cu piciorul o bombă în formă de carte, ce se afla pe podin. Der acesta nu reuși din norocire. Toți locuitorii casei fură legați și casa fu rēscoliată pretutinden. În camera a doua era atelierul de bombe. Se găsiră unelte trebuințose, dinamită, atrape de metalu ș. a. Arestaiți fură imediatu conduși în citadelă, casa fu pusă sub pază polițienescă.

Unu monștru îngrozitoru. — Se scrie din Stockerau lângă Viena: Servitorea Francisca H. în etate de 32 ani din Niederfellabrunn a născutu Sămbăta trecută unu îngrozitoru monștru viu. Copilulu are numai trunchiulu normalu dezvoltat cu umeri, pieptu și pantece de om. Capulu însă și picioarele erau ale unei brősce. Și mânil brațelor sēmănu în desformarea loru întocmai picioareloru amintitulu animalu. Mama era așa de infuriată de acestu monștru, încatu îl călcă îndată după nascere cu picioarele, omorindu-l. Lăuza, care a mai născutu și alți copii normalu dezvoltati și sănătoși, deduce casulu dintr'o întâmplare, ce petrecu în vēră din urmă pe când culegea flor. Ea se spăriă atunci de săritura unei brősce. Direcțoria fu incunoscințată de acestu casu prin mediculu domnulu Jähnl. Deoarece copilulu omoritu nu a avut fizionomia de omu, cu greu se va ridica contra mamei vre-o acusațiune.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 7 Aprilie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Rentă de aur 5%', 'Bonuri croato-slavone', 'Despăgubire p. dijma de via', etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Martie st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', 'Impr. oraș. Buc. (20 fr.)', etc.

Cursul pieței Brașov

din 8 Aprilie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori', etc.

ACTIILE

institutelor de credit și economii

„Albina, „Furnica,

„Timișiana” și „Ardeleana”

le cumpără și cu prețuri urcate

Cancelaria Negruțiu

în Gherla - Sz.-Ujvár.

1-3

TARIFA

anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.

Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table with 2 columns: Repetition frequency and discount percentage. Includes rows like 'Pentru repetiri de 3-4 ori', '5-8', '9-11', etc.

Dela 20 de repetiri în sus 50%.

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac în-virot și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules and fares between various stations like Predeal, Budapesta, Teiuș, Arad, Brașov, etc.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.